

Доволни сме, че свършихме нещата, които искахме!

Интервю на **Envy** с **Frank Harthoorn**

След 7 убийствени студийни албума, стотици концерти по света (но не и у нас), едно безславно разпадане преди 11 лета и едно триумфално завръщане 6 години по-късно, на 15 юни 2009 г. холандските дет метъл зверове Gorefest сложиха край на кариерата си... отново. Хрътките на "Metal Katehizis", верни на принципите си за светкавично и обективно отразяване на новините в глобалната рок и метъл сфера, веднага потърсиха за коментар китариста и съосновател на квартета, Frank Harthoorn, в опит да ви поднесат истината, цялата истина и само истината за случващото се в лагера на групата направо "от извора"...

Metal Katehizis: Здравей, Франк. Благодаря ти, че се съгласи да проведем този разговор, макар поводът да не е от най-приятните... И така, да караме направо - защо Gorefest се разпаднаха отново?!

Frank Harthoorn: Когато решихме да възродим групата през 2004 г., причината бе, че искахме да напишем няколко наистина тежки песни, да изнесем няколко качествени концерта и да си изкараме страхотно като цяло. Е, направихме го и сметнахме, че именно сега е моментът да спрем - докато все още се представяме добре, а не сме започнали да западаме.

В официалното ви съобщение по повод края на групата от 15 юни се казва: "Какво следва ли? Отговорът може да бъде много кратък: Нищо." Все пак, отговорът би могъл да бъде и малко по-дълъг...

Не, не мисля. Наистина няма НИЩО пред Gorefest. Приключихме.

Причините за разпадането на Gorefest сега същите ли са, както в края на 1998 г., когато обявихте точка на кариерата си?

Не, не са. През 1998 г. се разделихме едва ли не като врагове, с неуредени сметки помежду си... Този път ни най-малко не ни бе приятно да сложим край на групата, но пък сме доволни, че свършихме нещата, които искахме - в крайна сметка, именно това бе първоначалното ни намерение.

Все още ли сте приятели с Jan Chris de Koeijer (вокали и бас), Boudewijn Bonebakker (китара) и Ed Warby (ударни) или вече не желаете да имате нищо общо помежду си?

Приятели сме, разбира се, но и четиримата живеем доста далеч един от друг и... Истината е, че не сме общували много извън групата... пък и не мисля, че имаше нужда - в крайна сметка сме възрастни хора с професии и семейства, а свободното време е нещо изключително ценно в наши дни.

С какво смяташ да се занимаваш отсега нататък? Може би ще сформираш нова група? Или ще съживиш стария си проект The Hollow Men?

Не съм мислил по въпроса. Със сигурност обаче създаването на нова група не е нещо, което ме влече. Просто ще изчакам нещата да поемат естествения си ход и ще видя какво ще излезе.

Ами Jan Chris и Boudewijn? Предполагам, че вторият ще продължи да се прехранва с даване на уроци по китара...

Сигурно. Освен това, в края на 2008 г. Boudewijn постави началото на своя собствена група, Gingerpig - можете да й хвърлите едно ухо на www.myspace.com/gingerpigrock. Що се отнася до Jan Chris, към края на годината би трябвало да има новини относно бъдещите му занимания, но засега не знам никакви подробности.

Най-активният от четирима ви е Ed, имайки предвид заниманията му с Hail of Bullets, Ayreon, The 11th Hour... Имаш ли представа дали ще продължи да свири с тези групи?

Доколкото ми е известно, няма да участва в записите на следващия диск на Ayreon, но за съвместното му бъдеще с Hail of Bullets и The 11th Hour съм сигурен.

Да се върнем към Gorefest. Днес, когато имаш възможност да хвърлиш поглед назад към цялата ви кариера - от първия до последния й ден - кои моменти би посочил за най-паметни и приятни?

О, толкова много са... Повечето ни концерти са паметни по един или друг начин, но определено най-важни за мен са шоуто ни на фестивала "Dunamo" в Айндховен през 1993 г., турнетата ни с Death - особено американската ни обиколка покрай издаването на "Individual Thought Patterns" (1993), изявиите ни в Русия през 2007-а и Турция през 2005-а, турнето с Judas Priest през 1998 г., фестивалът "Lowlands" в Холандия през 2006-а... Имам купища чудесни спомени.

А коя случка от годините в Gorefest би описал като най-неприятна?

Имаше едно доста гадно пътуване някъде в Мексико - спомням си планина, тесни пътища, големи дупки, дъжд като из ведро и друсан до безпаметност шофьор. Със сигурност не бих желал да преживея нещо подобно отново.

Докато все още се ровим в миналото, би ли споделил мислите си за изданията на Gorefest от днешна гледна точка:

"Mindloss" (1991) - Интересен, макар и първичен дет метъл дебют на една гладна за подвизи група.

"False" (1992) - Безспорно най-важният ни албум. Този запис откри много възможности пред нас. Имаше доста експерименти и... Като цяло бяхме една изключително щастлива група.

"The Eindhoven Insanity" (live, 1993) - Неподправен и откровен запис на един от най-добрите и вълнуващи концерти в цялата ни кариера.

"Erase" (1994) - Композиран и записан прекалено набързо. Най-необичаният от мен и съответно най-добре продаваният ни албум.

"Soul Survivor" (1996) - Интересен експеримент - може и да не е най-успешният, но определено има свежи попадения. Най-противоречивият ни албум.

"Chapter 13" (1998) - Един от любимите ми. Отново има доста експерименти, макар и с по-слаб резултат. Въпреки това, не липсват и чудесни моменти.

"La Muerte" (2005) - Албумът на завръщането ни. Тук са някои от любимите ми песни на Gorefest. Вложихме цялата си енергия в композирането и записите на този диск, вследствие на което можете да откриете някои наистина интересни хрумвания в парчетата. Обожавам звученето им.

"Rise to Ruin" (2007) - Нашето финално и недвусмислено дет метъл изявление. Безспорно най-концентрираният ни и категоричен албум.

Накратко, кой е любимият ти албум на Gorefest?

Това е като да избираш между децата си - обичаш ги всичките. Все пак, имам известна слабост към последните два, но въпреки това харесвам всички, дори "Erase".

Като се замисля, именно "Erase" бе албумът, който ви наложи окончателно като име в жанра, включително и в България. Уви, така и не успяхме да ви видим на живо тук, така че можеш да си убеден, че стискаме палци да решите да се съберете някой ден... отново. Винаги има надежда, нали?

Не бих заявил каквото и да било със стопроцентова сигурност - най-малкото, навремето никога не съм и предполагал, че е възможно да се съберем отново, а ето, че го направихме преди пет години... но едно повторно събиране на Gorefest е крайно невероятно. Не бих ви посъветвал да таите надежда.

В такъв случай, бих те помолил за прощалното ти послание към всички фенове на Gorefest в България.

Съжалявам, че така и не успяхме да посетим страната ви. Едно от преимущества на свиренето в група е, че успяваш да отидеш до държави, за които не си и мечтал, и съм сигурен, че всеки един от четирима ни би се радвал да свири и в България. Просто явно не ни е било писано.

Е, Frank, благодаря ти за интервюто и най-вече за всички страхотни албуми, които сътворихте с Gorefest!

Аз ви благодаря! През всичките тези години сме създавали музика най-вече заради себе си, но винаги е приятно да научиш, че и други хора я оценяват!

